

Beste mevrouw Quirijnen,

Hierbij stuur ik u een aantal foto's van kinderen en leerkrachten die in de loop der tijd op onze protestants christelijke school "De Regenboog" geleefd, gespeeld geleerden gewerkt hebben.

Als ik die vriendelijke gezichten en gezichtjes weer zie, krijg ik een gevoel van weemoed naar al die werkzame jaren met kinderen, ouders en collega's op de Regenboog.

Twee personen die op geen enkele foto staan wil ik ook graag noemen: dat is ons conciërge-echtpaar (ik kan niet meer op hun naam komen) dat vele jaren onze school schoonhield.. Zij deden hun werk met een toewijding die ik na hun vertrek nooit meer heb teruggezien. Nooit was onze school zo zilverschoon.

Toen ik benoemd werd op onze school kwam ik uit Amsterdam. Een benoeming naar Abcoude lag op mij te wachten, maar onze voorzitter van destijds, de heer Jan Visser, praatte mij naar dat kleine christelijke schooltje in Duivendrecht. Dat bestuur is nooit anders dan goed voor mij geweest. Zelfs deed het zijn best om voor mij een echt huis te regelen. Voor een ongehuwde man of vrouw was dat in die tijd een godswonder. Maar dat hoefde toen niet meer, omdat ik inmiddels een flat had in de Bijlmer.

In 1973 kwam ik aan in Duivendrecht. We namen toen meteen afscheid van de Oude School. Reuze jammer. Zo'n knus dorpsschooltje met vensterbanken in de lokalen waarop geen enkele plant het waagde om niet erg zijn best te doen om prachtig te bloeien.

De nieuwe school stond/staat op de Zonnehof. Ik heb dat altijd een veredelde schuur gevonden met érg zuinige voorzieningen. Maar net als in deze tijd werd er van leerkrachten verwacht dat zij van dubbeltjes kwartjes maakten.

Het eerste hoofd van de school die ik meemaakte was meester Ben Kruger. Met nog een jonge vrouwelijke collega.

Daarna was het een nooit veranderende stroom van collega's die kwamen en gingen. Enkelen bleven heel lang, waaronder ik.

Ik hield veel van lesgeven.

Kinderen leren lezen opdat zij contracten konden lezen

Leren rekenen opdat zij met geld om konden gaan

Leren schrijven om contacten te onderhouden met allen die hen na aan het hart lagen.

En al de andere vakken om hen een breed pakket aan kennis mee te geven.

Ik hield van alle vakken. Alleen de verplichte maandagmorgen die we in een kring moesten doorbrengen (aangeprezen door de kleuterjuffen) daar had ik een bloedhekel aan. En daarom vonden de kinderen het ook maar niks.

Zo zijn de jaren voorbijgegaan. Met ups en downs zoals het leven nu eenmaal in elkaar zit. Veertig jaar heb ik volgehouden en daarna gaf ik nog een poosje les op de woensdagmorgen in vakken waar mijn collega's met hun ingewikkelde roosters niet goed aan toe konden komen. Dat waren leuke tijden.

Nu woon ik in Drenthe Daar komt mijn familie vandaan. Dus na veel omzwervingen teruggekeerd naar mijn roots.

Juffrouw L.J. Gils.

De Zonnehof in Duivendrecht met het scholencomplex:
r.k., openbaar en prot.chr. onderwijs

